

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvací, 1625

De operibus ex charitate factis. XV

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

332 D E I M I T A T I O N E C H R I S T I

2. Sed s^æpe aliquid ab intra latet, vel etiam ab extra concurrevit, quod nos etiam pariter trahit. Multi occulte seipso queruntur, in rebus quas agunt & nesciunt. Videntur etiam in bona pace & Luc. 12. stare, quando res pro eorum velle fiunt & sentire. Si autem alter sit quam^m cupiunt, cit^o mouentur, & tristes fiunt. Proprie diuersitatem sensum & opinionum, satis frequenter oriuntur dissensiones inter amicos & ciues, inter religiosos & deuotos.

Terem. 13.

3. Antiqua consuetudo difficulter relinquitur, & ultra proprium videre nemo libenter ducitur. Si rationi tua^m magis inniteris vel industria^m quam virtuti subiectiu^m Iesu Christi, raro & tard^e eris homo illuminatus; quia Deus vult nos sibi perfecte subiici, & omnem rationem per inflamatum amorem transscendere.

C A P V T X V .

De operibus ex charitate factis.

1. Pro nulla re mundi, & pro nullius hominis dilectione, ali quod malum est faciendum: sed pro utilitate tamen indgentis, opus bonum liberè aliquando intermittendum est, aut etiam pro meliori mutandum. Hoc enim fact^o opus bonum non destruitur, sed in melius commutatur. Sine charitate opus exterrnum nihil prodest; quicquid autem ex charitate agitur, quantumcunque etiam paruum sit & despectum, totum efficitur frumentosum. Magis siquidem Deus pensat, ex quanto quis agit: quam opus, quod facit. Multum facit, qui multum diligit.

Heath. 18.

2. Multum facit, qui rem bene facit: bene facit, qui magis communitati quam sine voluntati seruit. S^æpe videtur esse charitas, & est magis carnalitas: quia naturalis inclinatio, propria voluntas, spes retributionis, effectus commoditatis, raro abesse volunt.

Phil. 2. &

1. Cor. 13.

3. Qui veram & perfectam charitatem habet, in nulla re seipsum querit; sed Dei solummodo gloriam in omnibus fieri desiderat. Nulli etiam inuidet, quia nullum priuatum gaudium amat; nec in seipso vult gaudere, sed in Deo super omnia bona optat beatificari. Nemini aliquid boni attribuit, sed totaliter ad Deum refert, a quo fontaliter omnia procedent, in quo finaliter omnes sancti fruibiliter quiescent. O qui scintillam haberet veræ charitatis, profecto omnia terrena sentiret plena fore vanitatis.

C A P V T X VI .

De sufferentia defectuum aliorum.

1. Q^uæ homo in se vel in aliis emendare non valet, debet patienter sustinere, donec Deus aliter ordinet. Cogita, quia sic fortè melius est pro tua probatione & patientia, sine qua non sunt

